

विशेष आत्माहरूको कर्तव्य

आज दिलाराम बाबा आफ्ना दिलखुश बच्चाहरूसँग मिल्न आउनु भएको छ। सारा विश्वमा सदा दिलखुश तिमी बच्चाहरू नै छौ। बाँकी अरु सबै कुनै न कुनै समयमा कुनै न कुनै दिलको दर्दमा दुःखी छन्। यस्ता दिलको दर्दलाई हरण गर्ने दुःख हर्ता सुख दाता बाबाको सुख स्वरूप तिमी बच्चारू हौ। अरु सबैको दिलको दर्दको पुकारमा हाय-हायको आवाज निकलन्छ र तिमी दिल-खुश बच्चाहरूको दिलबाट वाह-वाहको आवाज निकलन्छ। जसरी स्थूल शरीरको दर्द भिन्न-भिन्न प्रकारका हुन्छन् त्यसैगरी आजकलका मनुष्यको दिलका दर्दहरू पनि अनेक प्रकारका छन्। कहिले तनको कर्म भोगको दर्द, कहिले सम्बन्ध सम्पर्कबाट दुःखी हुने दर्द, कहिले धन धेरै आएको अथवा कम भएको दुवैको चिन्ताको दर्द र कहिले प्राकृतिक विपत्तिबाट प्राप्त दुःखको दर्द। यसरी एक दर्दबाट अनेक दर्द पैदा भइरहन्छन्। विश्व नै दुःख दर्दको पुकार गर्नेवाला बनेको छ। यस्तो समयमा तिमी सुखदायी, सुख स्वरूप बच्चाहरूको कर्तव्य के हो? जन्म-जन्मको दुःख दर्दको कर्जाबाट सबैलाई छुटाऊ। यो पुरानो कर्जा दुःख दर्दको रोग भएको छ। यस्तो समयमा तिमीहरू सबैको कर्तव्य हुन्छ दाता बनेर जुन आत्मालाई जुन प्रकारको कर्जाको रोग लागेको छ, उसलाई त्यस प्राप्तिबाट भरपुर बनाऊ। जस्तै तनको कर्म भोगको दुःख दर्द भएको आत्माले कर्मयोगी बनेर कर्मयोगद्वारा कर्म भोग समाप्त गरोस्, यसरी कर्मयोगी बन्ने शक्तिको प्राप्ति महादानको रूपमा देऊ। वरदानको रूपमा देऊ किनकि ऊ स्वयं त कर्जामा छ अर्थात् शक्तिहीन छ, खाली छ। यस्तालाई आफ्नो कर्मयोगको शक्तिको हिस्सा देऊ। केही न केही आफ्नो खाताबाट उसको खातामा जम्मा गरिदेऊ तब ऊ कर्जाको रोगबाट मुक्त हुन सक्छ। यति समयसम्म जुन डाइरेक्ट बाबाको वारिस बनेर सर्व शक्तिहरूको वर्सा जम्मा गरेका छौ, त्यो जम्मा गरेको खाताबाट उदार दिल बनाएर दान गर, तब दिलको दर्द समाप्त गर्न सक्ने छौ। जसरी अन्तिम समय समीप आइरहेको छ, त्यसैगरी सर्व आत्माहरूको भक्तिको शक्ति पनि समाप्त भइरहेको छ। द्वापरदेखि रजोगुणी आत्माहरूमा फेरि पनि दान, पुण्य, भक्तिका शक्तिहरू आफ्नो खातामा जम्मा थियो। त्यसैले आफ्नो आत्म निर्वाहको लागि केही न केही शान्तिका साधन प्राप्त थिए तर अहिले तमोगुणी आत्माहरू, त्यस्ता थोरै समयका आत्म निर्वाहका साधनबाट पनि खाली भएका छन् अर्थात् भक्तिको फल पनि खाएर खाली भएका छन्। अहिले नामधारी भक्ति छ। फलस्वरूप भक्ति छैन। भक्तिको वृक्ष धेरै फैलिइसकेको छ। वृक्षको रङ्गी बिरङ्गी चमक अवश्य छ। तर शक्तिहीन भएको कारणले फल मिल्न सक्दैन। जसरी स्थूल वृक्ष जब पूरा फैलिन्छ तब जीर्ण अवस्थामा पुग्छ र फलदायक बन्न सक्दैन। छाया दिनेवाला मात्र बन्छ। त्यसैगरी भक्तिको वृक्षले पनि दिल खुश गर्ने छाया अवश्य दिइरहेको छ। गुरु बनाए मुक्ति मिल्छ। तीर्थयात्रा दान पुण्य गरे प्राप्ति हुन्छ भन्ने यी सबै दिलखुश गर्ने दिलासाका छायाँ अहिले बाँकी रहेका छन्। “अहिले नमिले पनि पछि मिल्ला” यही छायाँमा बिचरा भोला भक्तहरूले आराम गरिरहेका छन् तर फल मिलेको छैन त्यसैले सबैको आत्म निर्वाहको खाता खाली छ। त्यसैले यस्तो समयमा तिमी भरपुर आत्माहरूको कर्तव्य हो आफ्नो जम्मा गरेको हिस्साबाट यस्ता आत्माहरूलाई हिम्मत उल्लास दिलाउनु। जम्मा छ वा आफ्नै लागि मात्र कमायौ र खायौ? कमाउने अनि खाने, यस्तालाई राजयोगी भनिँदैन। स्वराज्य अधिकारी भनिँदैन। राजाको भण्डार सदा भरपुर रहन्छ। प्रजाको पालनाको जिम्मेवारी राजामाथि हुन्छ। स्वराज्य अधिकारी अर्थात् सर्व खजानाबाट भरपुर। यदि खजाना भरपुर छैन भने अहिले पनि प्रजायोगी हौ, राजयोगी होइनौ। प्रजाले कमाउँछन् र खान्छन्। साहुकार प्रजाले अलिकति जम्मा राख्छन्, तर राजा खजानाको मालिक हुन्छ। त्यसैले राजयोगी अर्थात् स्वराज्य अधिकारी आत्माहरू। कुनै पनि खजानामा जम्माको खाता खाली हुन सक्दैन। त्यसैले आफूलाई हेर-खजाना भरपुर छ? दाताका बच्चाहरूको सर्वलाई दिने भावना छ वा आफैँमा मैस्त छौ? स्वको पालनामा नै समय बितेको छ वा अरुको पालनाको लागि पनि समय र खजाना भरपुर छ? यहाँ संगममा रूहानी पालनाको संस्कार भएकाहरू नै भविष्यमा प्रजाको पालनहार विश्व राजन बन्न सक्छन्। राजा अथवा प्रजाको छाप यहीँबाट लाग्छ। पद त्यहाँ मिल्छ। यदि यहाँको छाप भएन भने पद पनि मिल्दैन। संगमयुग छाप लगाउने अफिस हो। बाबाबाट, ब्राह्मण परिवारबाट छाप लाग्छ। त्यसैले आफूले आफैँलाई राम्रोसँग हेर। जम्मा चेक गर। यस्तो नहोस्- समयमा कुनै एक प्राप्तिले पनि सम्पन्न बन्न धोका देओस्। जसरी स्थूलमा जम्मा गर्छन् यदि सबै राशन पानी जम्मा गर्यौ तर एउटा सलाई छुट्यौ भने राशन के गर्छौ? अनेक प्राप्ति भएर पनि एउटा अप्राप्तिले धोका दिन सक्छ।

यसैगरी एउटा पनि अप्राप्तिले सम्पन्नताको छाप लागेको अधिकारी बन्नमा धोका दिन्छ।

यो नसोच- यादको शक्ति छँदै छ, कुनै गुणको कमी भएमा केही फरक पर्दैन। यादको शक्ति महान छ, नम्बरवन हो, ठीक हो तर कुनै पनि एक गुणको कमीले पनि समयमा पूरा पास हुनमा फेल गरिदिन्छ। यसलाई सानो कुरा नसम्झ। एक-एक गुणको महत्त्व र सम्बन्ध के छ? यिनको पनि गहिरो हिसाब छ, त्यो फेरि कुनै समय सुनाउँला।

तिमी विशेष आत्माहरूको कर्तव्य के हो? आज विशेष यो स्मृति दिलाएँ। बुझ्यौ? अहिले दिल्ली राजधानीका आएका छौ नि। त्यसैले राज्य अधिकारीको कुरा सुनाएँ। त्यसै राजधानीमा महल मिल्दैन। पालना गरेर प्रजा बनाउनु पर्छ। दिल्लीले त जोड-तोडले तयार गरिरहेको छौ नि! राजधानीमा रहनु छ नि, टाढा त जानु छैन।

गुजरातका त अहिले पनि साथ छन्। संगममा मधुबनको साथमा छन् भने राज्यमा पनि साथ हुन्छौ नि। साथ रहने दृढ संकल्प गरेका छौ नि। दोस्रो छ इन्दौर। इन-डोर अर्थात् घरमा रहनेहरू। त्यसैले इन्दौर जौनका राज्यको घरमा रहन्छौ नि? अहिले पनि बाबाको दिलरूपी घरमा रहनेवाला हौ। त्यसैले तीनैको समीपताको राशि मिल्छ। सदा यसरी नै यो भाग्यको रेखालाई स्पष्ट र त्यसको विस्तारलाई प्राप्त गर्दै जाऊ। अच्छा-

यसरी सदा सम्पन्न-पनको कर्तव्यलाई पालन गर्ने, आफ्नो दातापनको श्रेष्ठ संस्कारद्वारा सबैको दर्द मेटाउने, सदा स्वराज्य अधिकारी बनेर रुहानी पालना गर्ने, सर्व खजानाहरूले भण्डार भरपुर गर्ने, मास्टर दाता वरदाता, यस्ता राजयोगी श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टिहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट:-

(१) सदा आफूलाई साक्षीपनको सीटमा स्थित आत्मा अनुभव गर्छौ? यो साक्षीपनको स्थिति सबै भन्दा राम्रो श्रेष्ठ स्थिति हो। यो सीटमा बसेर कर्म गर्दा अथवा हेर्दा धेरै मज्जा लाग्छ। जसरी राम्रो सीटमा बस्दा मज्जा आउँछ नि। सीट राम्रो भएन भने बस्दा मज्जा आउँदैन। यो साक्षीपनको सीट सबै भन्दा श्रेष्ठ सीट हो। यही सीटमा सदा रहन्छौ? दुनियाँमा पनि आजकल सीटको पछाडि भाग-दौड गरिरहेका छन्। तिमीहरूलाई कति राम्रो सीट मिलेको छ, जुन सीटबाट कसैले उतार्न सक्दैन। तिनीहरूलाई कति डर रहन्छ- आज सीट छ भोली छैन। तिम्रो अविनाशी छ, निर्भय भएर बस्न सक्छौ। त्यसैले साक्षीपनको सीटमा सदा रहन्छौ? अपसेट हुनेहरू सेट हुन सक्दैनन्। सदा यही सीटमा सेट रहने गर। यो यस्तो आरामको सीट हो जसमाथि बसेर जे हेर्न मन लाग्छ, जे अनुभव गर्न चाहन्छौ त्यो गर्न सक्छौ।

(२) आफूलाई यस सृष्टिमा करोडौंमा कोही र कोहीमा पनि कोही... यस्तो विशेष आत्मा सम्झन्छौ? जुन गायन छ- करोडौंमा कोही बाबाको बन्छन् र त्यो म हुँ। यो खुशी सदा रहन्छ? विश्वका अनेक आत्माहरूले बाबालाई पाउन प्रयत्न गरिरहेका छन्, हामीले पायौ! बाबाको बन्नु अर्थात् बाबालाई पाउनु। दुनियाँले खोजिरहेको छ, हामी उहाँको बन्यौ। भक्तिमार्ग र ज्ञान मार्गको प्राप्तिमा धेरै अन्तर छ। ज्ञान हो पढाइ, भक्ति पढाइ होइन। त्यो थोरै समयको लागि आध्यात्मिक मनोरञ्जन हो। तर सदाकालको प्राप्तिको साधन ज्ञान हो। त्यसैले सदा यही स्मृतिमा रहेर अरूलाई पनि समर्थ बनाऊ। जुन कुरा सपनामा थिएन- त्यो यथार्थमा पायौ। बाबाले हरेक कुनाबाट बच्चाहरूलाई निकालेर आफ्नो बनाउनु भयो। त्यसैले यही खुशीमा रहने गर।

(३) सबैले आफूलाई एक बाबाको एक मतमा चल्ने एकरस स्थितिमा स्थित रहने अनुभव गर्छौ? जब एक बाबा हुनुहुन्छ, दोस्रो छँदै छैन भने सहजै एकरस स्थिति हुन्छ। यस्तो अनुभव छ? जब अर्को कोही छँदै छैन भने बुद्धि केही जान्छ? कतै जाने ठाउँ नै हुँदैन। हुनुहुन्छ नै एक। जहाँ दुई चार कुरा हुन्छन् त्यहाँ सोच्न पर्ने हुन्छ। जब एउटै बाटो छ भने अन्यत्र जाने कहाँ? त्यसैले बाटो बताउन यहाँ सजिलो विधि छ- एक बाबा, एक मत, एक रस एक परिवार। त्यसैले एउटै कुरा याद राख्यौ भने नम्बरवन हुन्छौ। एकको हिसाब जान्नु छ, पुग्यो। जहाँ रहे पनि एकको याद रहयो भने सदाको साथ हुन्छ, दूर हुँदैनौ। जहाँ बाबाको साथ हुन्छ त्यहाँ मायाको साथ हुन सक्दैन। बाबालाई किनारा गराएमा फेरि माया आउँछ। त्यसै आउँदैन। न किनारा हुनु छ, न मायालाई आउनु छ। एकको नै

महत्त्व छ।

अधरकुमारहरूसँग बापदादाको भेटघाटः-

सदा प्रवृत्तिमा रहेर अलौकिक वृत्तिमा रहन्छौ? गृहस्थी जीवनदेखि पर रहने, सदा ट्रस्टी रूपमा रहनेवाला हुँ- यस्तो अनुभव गर्छौ? ट्रस्टी अर्थात् सदा सुशी र गृहस्थी अर्थात् सदा दुःखी, तिमीहरू को हौ? सदा सुखी। अब दुःखको दुनियाँलाई छोड्यौ। त्यसबाट निकिल्यौ। अहिले संगमयुगी सुखको दुनियाँमा छौ। अलौकिक प्रवृत्तिवाला हौ। लौकिक प्रवृत्तिवाला होइनौ। आपसमा पनि अलौकिक वृत्ति, अलौकिक दृष्टि रहोस्।

ट्रस्टी-पनको निशानी हो सदा न्यारा र बाबाको प्यारा। यदि न्यारा प्यारा छैनौ भने ट्रस्टी होइनौ। गृहस्थी जीवन अर्थात् बन्धन वाला जीवन। ट्रस्टी जीवन निर्बन्धन हुन्छ। ट्रस्टी बन्नाले सबै बन्धन सहजै समाप्त हुन्छन्। बन्धनमुक्त छौ अर्थात् सदा सुखी छौ। तिमीहरूसँग दुःखको लहर आउन सक्दैन। यदि संकल्पमा पनि आउँछ- मेरो घर, मेरो परिवार, मेरो यो काम। यस्तो स्मृतिले पनि मायालाई आह्वान गर्छ। त्यसैले मेरोलाई तेरो बनाइदेऊ। जहाँ तेरो हुन्छ त्यहाँ दुःख खतम हुन्छ। मेरो भन्नु अर्थात् अलमलमा पर्नु हो भने तेरो भन्नु अर्थात् मोजमा रहनु हो। अहिले मोजमा रहनौ भने कहिले रहन्छौ? संगमयुग नै मोजको युग हो त्यसैले सदा मोजमा रहने गर। स्वप्न र संकल्पमा पनि व्यर्थ नहोस्। आधा कल्प सबै व्यर्थ गुमायौ, अब गुमाउने समय पूरा भयो। कमाईको समय हो। जति समर्थ हुन्छौ त्यति कमाई गरेर जम्मा गर्न सक्छौ। यति जम्मा गर जुन २१ जन्म आरामले खाइरहने छौ। यति जम्मा गर, जुन अरूलाई पनि दिन सकियोस् किनकि दाताका बच्चा हौ नि। जति जम्मा हुन्छ त्यति खुशी अवश्य हुन्छ।

सदा एक बाबा, दोस्रो न कोही- यही लगनमा मगन रहने गर। जहाँ लगन हुन्छ त्यहाँ विघ्न आउन सक्दैन। दिन हुँदा रात हुँदैन, रात हुँदा दिन हुँदैन। लगन र विघ्न यस्तै हुन्। लगन यस्तो शक्तिशाली हुन्छ जसले विघ्नलाई भस्म गरिदिन्छ। यस्तो लगन भएका निर्विघ्न आत्मा हौ? जतिसुकै ठूलो विघ्न किन नहोस्, माया विघ्न रूप बनेर आओस् तर लगन भएकाहरूले यसरी पार गर्नेछन् जसरी मख्खनबाट रौं। लगनले नै सर्व प्राप्तिको अनुभव गराउँछ। जहाँ बाबा हुनुहुन्छ त्यहाँ प्राप्ति अवश्य हुन्छ, जुन बाबाको खजना त्यो बच्चाहरूको।

माताहरूसँगः- शक्तिदल हौ नि। माताहरू जगतमाता बन्यौ। अब हदको माता होइनौ। सदा आफूलाई जगतमाता सम्झ। हदको गृहस्थीमा फँस्ने होइनौ। बेहदको सेवामा सदा खुशी रहनेवाला हौ। कति ठूलो पद बाबाले दिलाउनु भयो। दासीबाट सिरको ताज बनाइदिनु भयो। वाह मेरो श्रेष्ठ भाग्य! यही गीत गाइराख। यही एक काम बाबाले माताहरूलाई दिनु भएको छ किनकि माताहरू धेरै भड्की-भड्की थाकेका छन्। त्यसैले बाबाले माताहरूको थकाइलाई देखेर थकाइबाट छुटाउन आउनु भएको छ। ६३ जन्मको थकाइ एक जन्ममा समाप्त गरिदिनु भयो। एक सेकेन्डमा समाप्त गरिदिनु भयो। बाबाको बन्यौ, थकाइ समाप्त। माताहरूलाई झुल्न र झुलाउन राम्रो लाग्छ। त्यसैले बाबाले माताहरूलाई खुशीको, अतीन्द्रिय सुखको झुला दिनु भएको छ। त्यही झुलामा झुलिराख। सदा सुशी, सदा सुहागिन बन्यौ। अमर बाबाको अमर बच्चा बन्यौ। बापदादा पनि बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ। अच्छा!

वरदानः- सम्पन्नताद्वारा सदा सन्तुष्टताको अनुभव गर्ने सम्पत्तिवान भव
स्वराज्यको सम्पत्ति हो ज्ञान, गुण र शक्तिहरू। जो यी सर्व सम्पत्तिबाट सम्पन्न स्वराज्य अधिकारी छन् तिनीहरू सदा सन्तुष्ट रहन्छन्। तिनीहरूसँग अप्राप्तिको नाम निशान रहँदैन। हदको इच्छाको अविद्या- यस्तालाई भनिन्छ सम्पत्तिवान। तिनीहरू सदा दाता हुन्छन्, माग्दैनन्। तिनीहरू अखण्ड सुख-शान्तिमय स्वराज्यको अधिकारी हुन्छन्। कुनै पनि प्रकारको परिस्थितिले तिनीहरूको अखण्ड शान्तिलाई खण्डित गर्न सक्दैन।

स्लोगनः- ज्ञान नेत्रले तीनै काल र तीनै लोकलाई जान्नेवाला नै मास्टर ज्ञान सागर हो।

सूचनाः- आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो।